

Nová italská krajně pravicová premiérka se vymezuje: “Proč je rodina nepřítel?”

- CZ24 News | 15. října 2022

ITÁLIE: Stále více bývalých normalizačních (obvykle boomerů) vůdců podporuje novou populistickou politickou kulturu. Ve své rétorice odráží to, co si o současném stavu věcí myslí obrovské nespokojené vrstvy obyvatelstva. Trump se v letech 2015-16 instinktivně trefil do populistického hněvu, protože je, když už nic jiného, nadaný self-marketingový obchodník. Neuvažuje stejným způsobem jako konvenční politik; vycítí náladu publika a přizpůsobí se jí.

Protože jeho politické kalkulace byly jiné (v tom smyslu, že do značné míry nekalkuloval vůbec), mohl se svobodně rozejít s republikánskou ortodoxií. Voliči ho za to v primárkách bohatě odměnili. Národní americká politika nikdy nezažila nic podobného Trumpovi, kandidáta, který bez ohledu na to, jak moc se do něj establishment opíral, aby svou rétoriku přizpůsobil třídě dárců – navzdory prosbám poradců z řad konzultantů, které se jistě objevovaly před každým jeho veřejným vystoupením po získání nominace – prostě říkal, co chtěl. Voliči si libovali v autenticitě a korporátní média plakala.

Trumpův rychlý vzestup na národní scéně nabízí několik poučení. Jedním z nich, možná tím nejdůležitějším, je, že když se politik osvobodí z vodítka dárcovské třídy a pustí se do toho, jeho politická přitažlivost pro průměrné voliče exponenciálně roste.

Pro Trumpovy úspěchy však nikdy neukázal kořeny korporátní státní hniloby – pravděpodobně částečně kvůli jeho nezáměru o nuance státního aparátu.

* * *

Nová italská „krajně pravicová“ premiérka Giorgia Meloniová však poukázala na pravděpodobně nejdůležitější základní kámen, který podporuje moc korporátního státu.

Zdá se, že poukázala na slona v místnosti: nadnárodní banky, které distribují a financují projekty, které chce nadnárodní korporátní stát. Sektor „finančních služeb“ financuje 72 % veškeré hospodářské činnosti USA.

Banky půjčují, komu chce korporátní stát, a debankují jeho nepřátele. Fungují jako tepny, které vyživují přívěsky korporátního státu, jako je národní bezpečnostní aparát. My (tedy každý, kdo nechce žít jako otrok) se s nimi musíme vypořádat.

Před Světovým kongresem rodin, který se konal v březnu 2019, představila Meloniová svou ideologickou vizi v tomto ohledu jasněji než snad kterýkoli jiný populistický vůdce hlavního proudu v poslední době:

„Nemohu se definovat jako Italka, křesťanka, žena, matka. Ne... **Když už nemám identitu ani kořeny, pak budu dokonalým otrokem vydaným na milost a nemilost finančním spekulantům...** Nechceme být čísla. Budeme bránit hodnotu lidské bytosti.“
([twitter](#))

Ve stejném projevu se dále věnovala pojmu identity a sociální soudržnosti a tomu, jak slouží jako zábrana proti sociálnímu inženýrství:

„Jde o to, co tu dnes děláme. Proč je rodina nepřítelem? Proč je rodina tak děsivá? Na všechny tyto otázky existuje jediná odpověď. Protože nás definuje. Protože je naší identitou. Protože vše, co nás definuje, je nyní nepřítelem pro ty, kteří by chtěli, abychom už neměli identitu.“

Zdánlivě nesourodé problémy – mrzačení nukleární rodiny prostřednictvím záměrně matoucích „genderových“ konfigurací, záplava imigrantů přes hranice, očerňování vlastenectví jako něčeho extrémního nebo násilnického – mají společnou nit: korporátní stát považuje národní, rodinnou a individuální identitu za hrozbu své hegemonii.

V nadnárodním korporátním státě, který je stále více bez hranic, je téměř otrocká práce košer, ale konzervativní neziskové organizace podporující nukleární rodiny jsou pro obří subjekty, jako je Amazon, mimo hru:

„Společnost Amazon.com nedávno zdvojnásobila svou politiku, která zakazuje zákazníkům darovat výtěžek z nákupu dobře zavedeným konzervativním neziskovým organizacím, jako je Rada pro výzkum rodiny a Aliance na obranu svobody, a dala tak další políček konzervativcům.“

Rodina (a ještě více svoboda, ekonomická i společenská, která dává průměrným lidem možnost volby a konkurence) neslouží obchodnímu modelu Jeffa Bezose a nakonec ani jeho vizi světa, který je v podstatě technokratickou trestaneckou kolonií.

Rodina dodává jednotlivci identitu a identita dodává smysl a sebeúctu. Smysluplnost a sebeúcta jsou zase v rozporu s tím, když jako své životní postavení přijmete nenaplnující dřinu za existenční mzdu ve prospěch nějaké bezejmenné entity.

* * *

Korporátní stát se v reakci na Meloniho vítězství rozplynul. Na žádného jiného politika neútočili tak zuřivě pravděpodobně od dob Trumpa. Rozhodně od dob Bolsonaro v Brazílii.

Ironií je, že MSNBC zde informuje své diváky, že Meloniová je „fašistka“, přestože byla demokraticky zvolena.

Pomluva „fašista“ – stejně jako „ruský agent“ – už nemá takový dopad, protože MSNBC ji sedm let v řadě házela na každého, kdo byl s Trumpem jen trochu spojen.

Meloniová byla proto dále předvídatelně označena za antisemitu, jak to dělá každý, kdo kritizuje banky.

Banky se chytře schovávají za holocaust a spojují kritiku své vlastní politiky s nenávisí k Židům. Ztráta Anny Frankové je ziskem Goldman Sachs.

* * *

Italští premiéři jsou obvykle nevýrazní, pokud jde o zájem Američanů nebo dokonce jiných západoevropských států. Existuje důvod, proč korporátní tisk nešetří očerňováním této premiérky: za předpokladu, že její rétorika je upřímná a ona nakonec uskuteční své záměry, je legitimně hrozivá.

Má ohlas u Italů i obyčejných lidí po celém světě, protože hlásá základní pravdy. Korporátní média, která nejsou schopna argumentovat věcně, tyto základní pravdy spojují s „krajně pravicovými“ nenávisťnými projevy, aby odradila co nejvíce obyčejných lidí od toho, aby si udělali podobné závěry jako Meloniová o tom, kdo a za jakým účelem řídí jejich životy.

V moderním kontextu je označení „krajní pravice“ nesprávné; neexistuje žádná „krajní pravice“ ve stejné podobě jako fašistická hnutí z poloviny 20. století.

Jde o souboj lidí se stroji, jak se do něj Meloniová trefila svým vlastním náboženským a kulturně konzervativním způsobem. Přidejte se k týmu lidstva tím, že se přihlásíte do paralelní společnosti/ekonomiky.

AUTOR: Ben Bartee

[ZDROJ](#)

Překlad: zvedavec.news